

De heer van GORKOM c. s. moge vooral in de tegenwoordige tijdsomstandigheden denken aan het gezegde: „Die het onderste uit de kan wil hebben, krijgt het deksel op den neus”.

Den Haag, 19 Nov. 1906.

J. HAGA,
oud-kolonel, chef over den geneeskundigen dienst
in Ned.-Indië.

OVER OSTEOMYELITIS, DIE (GEEN?) OSTEOMYELITIS IS.

Met belangstelling nam ik kennis van de verschillende bijdragen, welke uw *Tijdschrift*, jaargang 1906, nummers 17, 18, 19 en 20, Tweede Helft, deels onder de rubriek „Ongevallenwet”, deels onder de rubriek „Ingezonden”, omtrent bovenstaand onderwerp bevatte; een belangstelling, welke alleszins verklaarbaar is, waar ik het voorrecht heb voorzitter te zijn van den in die bijdragen aangehaalden Beroepsraad.

Ik zou dan ook zeer zeker mij bepaald hebben tot de rol van belangstellend toeschouwer, indien niet dr. H. VAN DER GOOT, in zijn, onder dagteekening van 12 November ll. ingezonden stuk, na zijn erkentenis, dat hij geen recht meer heeft om te verklaren, gelijk door hem voor den Centralen Raad is verklaard, had gemeend ook een oordeel te moeten uitspreken over de behandeling der zaak bij den betreffenden Raad van Beroep.

Alsof de behandeling door, of bij dien Raad van Beroep — zelfs aangenomen, dat die behandeling, zooals dr. VAN DER GOOT beweert, *foutief* is geweest — ooit tot verontschuldiging kan dienen voor de verklaring door dr. VAN DER GOOT voor den Centralen Raad afegelegd.

Intusschen ik wensch allerminst de beweringen van dr. VAN DER GOOT te weerleggen of op te treden als verdediger van den Beroepsraad — noch het een, noch het ander acht ik van *mij* gepast —, maar wel zal men mij, nu de kwestie wordt gebracht op een terrein, waar zij niet tehuis behoort, twee opmerkingen willen veroorloven:

1°. Dat het altijd gewaagd mag heeten, een oordeel te vellen over de behandeling van een zaak, wanneer men niet in de gelegenheid is geweest kennis te nemen van *alle* stukken van het geding, en

2°. Dat, wat de onderwerpelijke zaak betreft, dr. VAN DER GOOT bij het voorbereidend onderzoek (instructie) is gehoord.

Wellicht, dat dr. VAN DER GOOT ook in dit opzicht nog eens zal bekennen, dat hij, na verder over de zaak te hebben nagedacht, geen recht meer heeft om te spreken, gelijk hij heeft gedaan.

's-Gravenhage, 20 November 1906.

J. MORTIER HIJMANS.

Wij meenen dat hiermede deze zaak van alle zijden voldoende is toegeelicht en het debat derhalve gesloten kan worden.

De Redactie.

HET IS GEOORLOOFD BIJ DE BARING DE VLIEZEN VROEG TE BREKEN.

In het vorige nummer van dit *Tijdschrift* zijn verschenen twee artikels, een van KOUWER, en een van MEUREE, ter bestrijding van de door mij verdedigde meening, dat het geoorloofd is bij den normalen partus, als h

kind een normale ligging heeft, en het bekken weinig of niet vernauwd is, de vliezen bij 4—5 cM. ontsluiting te breken.

De dagelijksche ervaring leert mij nog steeds, dat ik gelijk heb. Mijn bestrijders houden mij ten goede, dat daartegenover een oppositie van personen, die geen of onvoldoende ervaring over de zaak hebben, voor mij weinig waarde heeft.

In een uitvoerige publicatie zal ik mijn resultaten mededeelen, en dan tevens alle argumenten pro en contra bespreken. Wie belang in de zaak stelt, zal moeten wachten, tot mijn studie, die een vrij omvangrijk boekwerk geworden is, het licht ziet, en zal dan, naar ik hoop, daarin vinden, wat hij zoekt.

Nu alleen dit.

Te Groningen heb ik in mijn voordracht medegedeeld, dat ik mijn cijfers uitgebreid had, en in plaats van over 300 over 1760 beschikte. Prof. KOUWER heeft dit toen in zijn oppositie voorbijgezien, en met 506 gevallen alleen mijn 300 eerste bestreden.

Deze oppositie is nu gedrukt, en zoo kon prof. KOUWER verklaren, dat hij over grooter cijfers beschikt dan ik.

Leiden, 21 Nov. 1906.

P. C. T. VAN DER HOEVEN.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

BERLIJN. — De tandarts en het zogen. De tandarts dr. K. RÖSE heeft zulk een ongunstige ondervinding opgedaan van de tanden van niet-gezoogde kinderen, dat hij in de *Deutsche Monatsschr. für Zahnheilkunde* een lans breekt voor de invoering van wettelijke *zoogdwang*. Behalve de meer algemeen bekende gronden voert hij ten gunste van het zogen aan, dat onder de 100 niet-gezoogde recruten slechts 31.3 voor den dienst geschikt zijn, terwijl de gezoogde 47.9 goede soldaten opleveren, niettegenstaande de dood reeds lang voor den dienstitijd onder de fleschkinderen een grootere opruiming van ongeschikten heeft gehouden, dan onder de borstkinderen. De Staat moet volgens RÖSE de gemakzucht — volgens hem het grootste beletsel voor het zogen — met straf bedreigen en de ongehuwde moeders gelegenheid geven om in „Stillungsheime” op het land gedurende negen maanden haar moederplicht te vervullen. Maar als nu de eerste wegens zoogverzuim veroordeelden eens de prinsessen van den bloede waren!

LEIPZIG. — Massage door blinden. De Japanners laten de massage steeds door blinden verrichten; de masseur wandelt met een langen stok fluitend door de straten en wordt door dezen en gene binnengeropen om voor een kleine belooning zijn klanten door kneden en wrijven op te knappen. Op hun voetspoor heeft EGGBRECHT te Leipzig een aantal blinden onderwijs doen geven in de massage. Hierbij bleek spoedig, wie voor het werk geschikt was. De anatomie werd aangeleerd door tasten door de huid heen. Sommigen kregen daardoor een groote kennis van de onder de huid gelegen lichaamsdeelen en hun grenzen. Dan werd de massage geleerd. De blinde voelt spoedig aan onwillekeurige bewegingen of samentrekkingen van